

enkelte kommuners repræsentanter, som vælges til bestyrelserne. Det vil derfor være noget påfaldende, hvis den enkelte kommune ikke skulle være repræsenteret ved et flertal bag personen.

Det er regeringens opfattelse, at den enkelte kommunes borgere har krav på, at kommunens repræsentanter i bestyrelser og kommunale fællesskaber, foreninger og fonde udpeges blandt medlemmer, der har opbakning i den enkelte kommunalbestyrelse. Det sikres ved, at et flertal vælger, hvis der skal udpeges én repræsentant, og at udpegningen sker forholdsmeæssigt i den enkelte kommune, hvis der skal udpeges flere. Det sikres derimod ikke ved, at kommunens repræsentanter udpeges blandt medlemmer af et parti, der er svagt repræsenteret i en bestemt kommunalbestyrelse.

Med andre ord opnås der med den foreslåede model det modsatte af det, som SF tilsyneladende ønsker. Der opnås mindre repræsentative bestyrelser, ikke mere repræsentative bestyrelser.

Ifølge beslutningsforslagets bemærkninger er SF dog også opmærksom på, at det kan være et problem – har jeg læst mig til – at nogle kommuner vil blive repræsenteret af et medlem fra en mindretalsgruppe. Problemet løses ifølge SF's forslag ved, at kommunalbestyrelsen vil have instruktionsbeføjelser over for det pågældende medlem.

Argumentet er ikke godt, for det vil jo kræve, at den pågældende kommunalbestyrelse er med i samtlige beslutninger, som træffes i det pågældende selskab. Det vil kun kunne lade sig gøre, hvis kommunalbestyrelsen løbende og i rette tid holdes orienteret om alle forhold i det pågældende selskab. Kun på den måde kan kommunalbestyrelsen sikre sig, at det pågældende medlem stemmer i overensstemmelse med flertallets ønsker.

Men sådan er virkeligheden jo ikke. Det er meget svært at forestille sig en situation, hvor kommunalbestyrelsen modtager samtlige oplysninger om forholdene i et selskab, som kommunen er repræsenteret i. I praksis vælger kommunalbestyrelsen en repræsentant i tillid til, at den pågældende udøver sit hverv i overensstemmelse med flertallets holdning. Denne tillid er i langt de fleste tilfælde kun til stede, hvis repræsentanten har opbakning i kommunalbestyrelsen.

For en god ordens skyld vil jeg dog tilføje, at der naturligvis ikke gælder nogen instruktions-

beføjelser over for bestyrelser eller selskaber svarende til det pågældende Tarco.

Som nævnt er det i sådanne selskaber aktionærerne og ikke den enkelte kommunalbestyrelse, der har valgt bestyrelsen. Det virker derfor lidt besynderligt, at SF anvender instruktionsbeføjelser som argument, når det skal forsvares, at de kommunale repræsentanter vælges af et mindretal.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne til beslutningsforslaget, at den nuværende valg måde, hvor det ofte vil være repræsentanter for de store partier, der repræsenterer kommunen i bestyrelsen, bevirker, at disse bestyrelser bliver »sammenspiste«.

Jeg kan fra mange års arbejde i kommunalpolitik og kommunalbestyrelsesarbejde ikke genkende det billede.

Det er jo også sådan, at de kommuner, der er repræsenteret i fælleskommunale selskaber, langtfra altid har sammenfaldende interesser eller samme politiske flertal. Derfor vil der i fælleskommunale selskaber – og jeg kender mange af dem, dog ikke lige det førnævnte – ofte være en åben kritik og debat. Det gælder affaldsselskaber og trafikalselskaber osv., og jeg kunne også nævne Kommunekredit og Kommunernes Revisionsafdeling, for blot at nævne nogle.

Til slut vil jeg nævne, at SF i bemærkningerne til beslutningsforslaget henviser til de gældende regler i forbindelse med valg til skolebestyrelser som en mulig model for en ændring af valgmetoden. Denne henvisning kan jeg ganske vist ikke forstå, men jeg kan jo spørge om, hvad der ligger i den.

Folkeskoleloven indeholder en bestemmelse om, at skolebestyrelser kan anmode en kommunalbestyrelse om at vælge en repræsentant til skolebestyrelsen. Kommunalebestyrelsen vælger denne repræsentant efter reglerne om valg til udvalg, kommissioner, bestyrelser og lignende. Det er altså de samme regler, der gælder for valg af kommunalbestyrelsesmedlemmer til skolebestyrelser, som dem, der gælder for valg til bestyrelser i selskaber, hvor kommuner deltager.

Jeg kan derfor ikke se, at reglerne om valg af forældrerepræsentanter til skolebestyrelser skulle være en mulig model for en ændring af valgmetoden.

I det hele taget virker forslaget noget ugenomtænkt, og det løser ikke det nævnte pro-